

[Hanne Budtz.]

en del af efteråret til at prøve at finde frem til bestemmelser, der kan klargøre, hvad vi skal foretage for at finde frem til den orden i æteren, vi er enige om er ønskelig.

Den højtærede minister foreslår først, at det bestemmes, at der ikke må oprettes, drives eller bruges radiospredningsstationer på det åbne hav eller i luftrummet derover. Jeg synes, det er en vældig mundfuld. Den højtærede minister vil herske over det åbne hav.

Man mindes med fryd, hvordan Zeus, den skysamlende hersker over Olympen, dens guder og hele verden, var uenig med havets gud, Poseidon, om den skæbne, der skulle overgå den herlige Odysseus, og hvorledes Zeus sendte Hermes, den græske mytologis Mercur, det bevingede sendebud, på mangan færd til Poseidon.

Jeg kan godt forstå, at det ville være en herlig og værdig rolle for den højtærede minister som Zeus på Olympen at herske over endnu større områder end vort ørige — omend det er det største i Europa — som æterens alt beherskende gud, også kaldet Kronion, der udslynger flammende lyn-glimt. Jo, Zeus beherskede havets gud og også luftrummet, men kunne dog ikke undvære Hermes.

Men et forslag om at lovgive uden for vort lands område er og kan ikke være nogen nødvendig konsekvens af en overholdelse af internationale aftaler. Det står for mig og for samtlige min gruppes jurister som et meget stort problem, og vi vil være meget interesseret i at høre, hvad den allerhøjeste sagkundskab i vort land på det stats- og folkeretlige område mener om dette. Skulle man så komme til det resultat, at den højtærede minister eller rettere sagt folketinget virkelig kan lovgive over havet og luften uden for Danmark, så skulle det glæde mig bagefter at se den højtærede minister i rollen som kong Knud, som man måske husker det fra Oehlenschlägers digt, — jeg må vel have lov til at citere Oehlenschläger? —:

„Kong Knud sad stor og mægtig på sin
trone,

en herre drabelig og stærk og huld.

Kongen — talte så til havet,

med dig, o sø, min vælde er begavet,

thi lyd din herre, ej du nærme dig,

din bølge kræver jeg således avet,
at til min fod den aldrig vover sig.

Men som sædvanlig gik den stille bølge,
sin vante vej den end bestandig fog,
ej til hans fødder blot den op sig trængte,
hans scepter og hans trone den besprængte.“

Tænk om den højtærede minister på sin taburet lod sig bære ned til kysten for virkelig at lade sig overbevise om, at det, den højtærede minister ville få ud af at ville herske over havet, højest var kolde og våde fødder. Jeg tør slet ikke føje til, at kong Knud afgav krone og scepter bagefter.

Det var havet.

Hvad radiospredningsstationer i luftrummet angår, forstår jeg at den højtærede minister med en Jules Verne'sk fantasi ser sådannes eksistens. Jeg ved nok, at man kan sende deroppefra, men alligevel — at Danmark nu også skulle til at beherske sådanne, det er jo imponerende.

Det, der imidlertid nok har vakt den største opsigt ude omkring i befolkningen, er den anden del af ministerens lovforslag, som jo er en følge af, at den højtærede minister vil herske over havet og luften, nemlig den kriminalisering, der foreslås af medvirken til radioudsendelser fra internationalt territorium.

Den gældende telekommunikationslov af 1949 hjemler bødestraf for ulovlig oprettelse af sendere her i landet. Men nu skulle det så gøres strafbart — og jeg har forstået, uden at det vel fremgår klart af teksten, at det drejer sig om bødestraf, men jeg ved ikke, om ministeren tænker sig noget andet, for så vil vi gerne have det at vide — ikke alene at oprette disse stationer uden for vort land, men også at være med som funktionær.

En underlig tanke, at mennesker, der længe har haft et lovligt erhverv, pludselig næste morgen, når de går til arbejde, er lovovertrædere! For det har jo været og er efter dansk lovgivning lovligt erhverv at være funktionær ved en sender i internationalt farvand. Det gælder de tekniske funktionærer, og det gælder producere og alle ansatte ved underholdningsprogrammerne. Det er dog særdeles hensynsfuldt, at optrædende eller andre enkeltgangsmedvirkende ikke straffes, men altså kun de, der har en mere varig kontraktlig ansættelse. Det er virkelig et særligt hensyn at tage at